

Til lovforslag nr. L 115. Tillægsbetænkning afgivet af Erhvervsudvalget den 2. maj 1997

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om en rejsegarantifond

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde og har herunder stillet spørgsmål til erhvervsministeren, som denne vil besvare skriftligt inden 3. behandling. Et af udvalgets spørgsmål med tilhørende bilag samt erhvervsministerens besvarelse heraf er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Mogens Kønig, Lyngby.

Der er af erhvervsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de af erhvervsministeren stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af *erhvervsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Kim Nøhr Skibsted (S) *Ole Vagn Christensen (S)* *Sonja Mikkelsen (S)* *Hardy Hansen (S)*

Jacob Buksti (S) fmd. *Kjeld Rahbæk Møller (SF)* *Ulla Solvang (RV)* *Frank Aaen (EL)*

Sonja Albrink (CD) *Svend Erik Hovmand (V)* *Pia Larsen (V)* *Svend Heiselberg (V)*

Erik Larsen (V) *Kai Dige Bach (KF) nfmd.* *Pernille Sams (KF)* *Flemming Hansen (KF)*

Annette Just (FP)

Dansk Folkeparti havde ikke medlemmer i udvalget.

Til § 19

1) I *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »personskattelovens § 19 a, stk. 2-4,« til: »aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 2-4,«.

Til § 25

2) I *stk. 1, nr. 3*, ændres », der er nødvendige for at sikre lovens overholdelse« til: »til fonden eller erhvervsministeren«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Der er tale om en teknisk ændring som følge af lovændring på området.

Til nr. 2

Der er tale om en sproglig præcisering. Meningen har hele tiden været, at straf kun skal kunne pålægges den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til fonden eller erhvervsministeren.

Et af udvalgets spørgsmål til erhvervsministeren og dennes svar herpå

Ministeren bedes kommentere vedlagte henvendelse fra Idrættens Fællesråd af 23. april 1997. (Henvendelsen er optrykt nedenfor).

Svar:

Der er ved lovforslaget ikke tilsigtet nogen ændring i forhold til den gældende lov om en rejsegarantifond om, hvilken rejsearrangørvirksomhed der falder ind under kravet om registrering i Rejsegarantifonden.

I den gældende lov om en rejsegarantifond § 2 henvises der til lov om pakkerejser.

I lovforslagets § 3, stk. 1, er dette præciseret ved at give udtryk for, at »lejlighedsvis« rejsearrangørvirksomhed kan holdes uden for lovens krav om registrering i Rejsegarantifonden.

Af bemærkningerne til lovens § 3, stk. 1, anføres det derfor også, at fortolkningen af udtrykket »lejlighedsvis« skal sammenholdes

med begrebet i pakkerejseloven, jf. bemærkningerne hertil. Heraf fremgår bl.a., at »den, der tilrettelægger rejsearrangementer, kun anses som arrangør i lovens forstand, hvis denne virksomhed er så regelmæssig og systematisk eller i øvrigt har et sådant omfang, at den må anses for at have erhvervslignende karakter. Folkelige foreninger, skoler m.v. skal således alene anses som arrangører, hvis tilrettelæggelsen af ferierejser og lignende dels har et professionelt tilsnit, f.eks. ved, at der udarbejdes egentlige rejsebrochurer og lignende markedsføringsmateriale, dels har et ikke ubetydeligt omfang.«

Idrætsforeninger omfattes netop af begrebet folkelige foreninger, og som det fremgår af bemærkningerne, afhænger det af et konkret skøn over deres virksomhed, om der skal ske registrering i Rejsegarantifonden. Dette skøn skal fastlægges af fondens bestyrelse.

Idrættens Fællesråd

Bestående af:

Danmarks Idræts-Forbund (DIF)

Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI)

Dansk Firmaidrætsforbund (DFIF)

Vingsted, den 23. april 1997

Christiansborg

1240 København K

Vedr.: Folketingets behandling af forslag til lov om en rejsegarantifond, L 115

Idrættens Fællesråd, der består af Danmarks Idræts-Forbund, Dansk Firmaidrætsforbund og Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, har ved flere lejligheder udtrykt sin bekymring over, i hvilket omfang danske idrætsforeninger eventuelt risikerer at blive berørt af forslag til lov om en rejsegarantifond. Dette fremgår bl.a. af vedlagte skrivelser fra november 1995 og januar 1997 fra Fællesrådet til Erhvervsministeriet.

Idrættens Fællesråd ser med tilfredshed på lovforslagets § 8, stk. 7, og § 14 og de hertil hørende bemærkninger, hvoraf fremgår, at den enkeltstående medlemsrejse fjernt fra ethvert erhvervmæssigt sigte ikke omfattes af loven. Men bekymringen er, at der fortsat kan være tvivl om, hvornår en aktivitet/medlemsrejse befinder sig inden for eller uden for lovens gyldighedsområde.

Idrættens Fællesråds bekymring skyldes lovforslagets § 2 og 3, efter hvilke en række af de tilbud, medlemsforeninger i de landsdækkende idrætsorganisationer giver, uomtvisteligt vil være omfattet af lovforslagets § 2 og dermed underkastet nævnte registrerings- og garantistillelsespligt.

Denne forpligtelse er søgt fjernet ved i § 3 at angive, at man ikke anses for omfattet af bestemmelsen, såfremt »virksomheden alene udøves lejlighedsvis«. Det er formentlig tvivlsomt, om den anførte begrænsning i § 3 er tilstrækkelig til at undgå, at foreninger under Idrættens Fællesråds organisationer rammes af lovforslagets bestemmelser.

Som det fremgår af vedlagte, har Idrættens Fællesråd derfor ved flere lejligheder foreslået lovforslagets tekst ændret og præciseret således, at der ikke hersker tvivl om, hvornår en almennyttig forening befinder sig inden for eller uden for lovens gyldighedsområde.

Da Idrættens Fællesråd i forbindelse med den nært forestående andenbehandling af lovforslaget erfarer, at der ikke er taget initiativ til at ændre eller præcisere lovforslagets indhold som tidligere foreslået, anmoder Idrættens Fællesråd Folketingets partier om at gøre deres indflydelse gældende under den fortsatte behandling af lovforslaget, så lovens gyldighedsområde er klarlagt senest ved forslagens vedtagelse i Folketinget.

Venlig hilsen

Idrættens Fællesråd

LEIF MIKKELSEN

formand

Idrættens Fællesråd

Bestående af:

Danmarks Idræts-Forbund (DIF)

Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI)

Dansk Firmaidrætsforbund (DFIF)

Vingsted, den 6. januar 1997.

Erhvervsministeriet

Slotsholmsgade 10-12

1216 København K

Vedrørende forslag til lov om rejsegarantifond – (Journal nr. 95-176-12/Vo)

Under henvisning til ovennævnte skal Idrættens Fællesråd, som består af Dansk Firmaidrætsforbund, Danmarks Idræts-Forbund og Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, hermed fremkomme med følgende kommentarer til det fremsendte forslag til lov om en rejsegarantifond.

Idrættens Fællesråd opfatter lovens bestemmelser sådan, at landets idrætsforeninger og sportsklubber principielt ikke er og i fremtiden ikke skal være omfattet af lov om rejsegarantifonden.

Fællesrådet baserer denne opfattelse især på lovforslagets § 8, stk. 7, og § 14 og de hertil hørende bemærkninger. Det fremgår heraf, at det også fremover vil være muligt for lokale idrætsforeninger at arrangere ture for medlemskredsen i forbindelse med stævner, kampe, turneringer, besøg i venskabsklubber m.v. såvel i indland som udland, uden at foreningerne vil være omfattet af reglerne i rejsegarantifondloven.

Det er derimod Idrættens Fællesråds opfattelse, at der endnu ikke med ordlyden af lov-

forslagets § 3 og bemærkningerne hertil, bl.a. vedrørende fortolkningen af udtrykket »lejlighedsvis« og begrebet »ubetydeligt omfang«, er skabt endelig klarhed om, i hvilket omfang en forening vil kunne blive ramt af lovens bestemmelser m.h.t. definitionen af begrebet arrangør i lovens forstand.

Idrættens Fællesråd finder fortsat, at § 3's undtagelsesbegreb »lejlighedsvis« har et skønsmæssigt indhold og derfor indebærer en ikke ubetydelig risiko for, at lokale idrætsforeninger vil blive omfattet af lovforslagets § 3. Dette især fordi man i bemærkningerne i øvrigt fortsat henviser til andre skønsmæssige begreber, sådan at man som almennyttig forening vil være at opfatte som arrangør, hvis man gennem »husstandsomdelte brochurer« tilbyder rejser, som ikke kun har et »ubetydeligt omfang«.

Fællesrådet må derfor kræve, at lovtæksten ændres og præciseres således, at der ikke hersker tvivl om, hvornår en almennyttig forening befinder sig inden for eller uden for lovens gylighedsområde.

Venlig hilsen

Idrættens Fællesråd

LEIF MIKKELSEN

formand

Idrættens Fællesråd

Bestående af:

Danmarks Idræts-Forbund (DIF)

Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI)

Dansk Firmaidrætsforbund (DFIF)

Nyborg, den 7. november 1995

Erhvervsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Svar til Erhvervsministeriets skrivelse dateret 9.10.95, journal nr. 95-176-12 /LKR/CH-1

P.gr.a. Idrættens Fællesråds struktur har det ikke været muligt at indsende rådets svar inden den 31.10.95, hvilket vi beklager. Hermed følger vort svar.

Gennemgangen af og bemærkningerne til det til høring fremsendte forslag til ny lov om rejsegarantifond har alene centreret sig om at fastlægge, om og eventuelt i hvilket omfang en eventuel senere lov i den foreliggende skikkelse kunne blive problematisk i relation til den ikke ubetydelige mængde rejser, der etableres ved de tilknyttede foreningers og organisationers mellemkomst.

Det er i denne forbindelse helt uomtvisteligt, at en lang række af de tilbud, som medlemmer modtager fra deres lokalforeninger, amtsforeninger, forbund eller andet, vil kunne blive omfattet af især udkastets § 2 og dermed af den i udkastet nævnte registrerings- og garantistillelsespligt.

Denne forpligtelse er, for så vidt angår vel især vore medlemmer, søgt fjernet ved i § 3 i udkastet at angive, at man ikke anses for omfattet, såfremt »virksomheden alene udøves lejlighedsvis«.

Forpligtelsens begrænsning skulle herefter fremgå af begrebet »lejlighedsvis«, jævnfør og så bemærkningerne til udkastet.

Det er formentlig højst tvivlsomt, om den ovenfor anførte begrænsning er tilstrækkelig til at undgå, at foreninger under Idrættens Fællesråd kan rammes af udkastets bestemmelser. Et er sikkert. Har aktiviteten en – om end perifer – »erhvervsmæssig« følge, vil den

være omfattet af bestemmelserne og dermed pålagt forpligtelser i henhold til udkastet.

Lige så sikkert er det, at den enkeltstående medlemsrejse fjernt fra ethvert erhvervsmæssigt sigte er undtaget.

Herefter er imidlertid intet særligt sikkert.

I henhold til bemærkningerne til § 3 er der en ikke ubetydelig risiko for, at Fællesrådets medlemmer vil blive grebet af § 3 og dennes følgebestemmelser og ikke været omfattet af § 3's undtagelsesbegreb »lejlighedsvis«, der jo klart har et skønsmæssigt indhold. Dette er især, fordi man i bemærkningerne har henvist til andre skønsmæssige begreber, nemlig at man også på foreningssiden vil være at opfatte som arrangør, hvis man gennem »husstands-omdelte brochurer« tilbyder rejser, som ikke kun har et »ubetydeligt omfang«! Der vil endvidere i denne situation blive hensyntagen til antallet af rejser.

Der er ikke ved den foreslåede § 3 og dennes bemærkninger skabt den fornødne klarhed for, om og i hvilket omfang en forening vil kunne blive ramt af udkastets bestemmelser, og en klar følge af disse uklarheder er en alvorlig risiko for foreningerne og fortsættelse af den række af retssager, som den tidligere lovs bestemmelser på netop dette område har givet anledning til.

Det må være et selvfølgelig krav til en revision af et regelsæt, der har vist sig u hensigtsmæssigt, at der specielt på det område, hvor loven har haft uheldige og u hensigtsmæssige konsekvenser, søges etableret klare retnings-

linjer for lovens gyldighedsområde. Dette er ikke følgende af den foreslåede tekst, hvorfor det må kræves, at teksten ændres og udbygges således, at der ikke for Fællesrådets medlem-

mer hersker nogen tvivl om, om de befinder sig inden for eller uden for en senere lovs gyldighedsområde, ellers er selvfølgelig retssikkerhedskrav ikke opfyldt.

Venlig hilsen

Idrættens Fællesråd

TAGE CARLSEN
formand

SVEND MØLLER
generalsekretær

Storebæltsvej 11, 5800 Nyborg